

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงความรู้เกี่ยวกับพิษภัยและวิธีการปฏิบัติเพื่อป้องกันการติดเชื้อและเชื้อโรคร้ายของชาวบ้านห้วยน้ำดัง ตำบลกักช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล ผู้วิจัยนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของประชากรศึกษา ประกอบด้วย

1) ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และประสบการณ์เกี่ยวกับไข้และเชื้อโรคร้าย

2) ข้อมูลเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ได้แก่ จำนวนสมาชิก รายได้ และประสบการณ์เกี่ยวกับไข้และเชื้อโรคร้าย

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันตนเอง ครอบครัว และชุมชน จากการติดเชื้อและเชื้อโรคร้าย

ส่วนที่ 3 วิธีการปฏิบัติเพื่อป้องกันการติดเชื้อและเชื้อโรคร้าย ได้แก่ วิธีการปฏิบัติเพื่อป้องกันตนเอง ครอบครัว และชุมชน เสนอไข้และเชื้อโรคร้าย

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับพิษภัย และการป้องกันการเสนอไข้ และเชื้อโรคร้าย กับวิธีการปฏิบัติเพื่อป้องกันตนเอง ครอบครัว และชุมชน จากการเสนอไข้และเชื้อโรคร้าย

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มประชากรที่ศึกษา ผลของการศึกษาพบว่า

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

1.1 ประชากรศึกษา ส่วนใหญ่เป็นชาวเขา รวบรวมข้อมูลได้ครบทั้งหมด 108 คน เป็นเพศชายร้อยละ 53.7 เพศหญิงร้อยละ 46.3 อายุต่ำสุด 15 ปี และอายุสูงสุด 70 ปี โดย

มีอายุเฉลี่ย 37 ปี เพศชายส่วนใหญ่คือ 12 คน มีอายุอยู่ในช่วง 40-44 ปี ส่วนเพศหญิงมีอายุระหว่าง 25-29 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มอายุที่พบมากที่สุดของประชากรที่ศึกษา คือร้อยละ 11.1 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 อายุ จำแนกตามเพศ

อายุ (ปี)	ชาย		หญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
15 - 19	3	2.8	3	2.8	6	5.6
20 - 24	8	7.4	8	7.4	16	14.8
25 - 29	7	6.5	12	11.1	19	17.6
30 - 34	2	1.9	8	7.4	10	9.3
35 - 39	8	7.4	3	2.8	11	10.2
40 - 44	12	11.1	4	3.7	16	14.8
45 - 49	8	7.4	4	3.7	12	11.1
50 - 54	5	4.6	4	3.7	9	8.3
55 - 59	1	0.9	-	-	1	0.9
60 - 64	1	0.9	1	0.9	2	1.8
65 - 69	-	-	2	1.9	2	1.9
70 ขึ้นไป	3	2.8	1	0.9	4	3.7
รวม	58	53.7	50	46.3	108	100.0

1.2 ด้านการศึกษา ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษาถึงร้อยละ 81.5 เป็นเพศชายร้อยละ 39.8 เพศหญิงร้อยละ 41.7 เพศชายได้รับการศึกษามากกว่าเพศหญิง โดยเพศชายได้รับการศึกษาร้อยละ 13.9 ส่วนเพศหญิงได้รับการศึกษาร้อยละ 4.6 ทั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้ที่ได้รับการศึกษาเป็นผู้ที่มีอายุในช่วง 15-34 ปี ทั้งเพศชายและเพศหญิงถึงร้อยละ 85 ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การศึกษาและอายุ จำแนกตามเพศ

ลักษณะส่วนบุคคล	ชาย		หญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ระดับการศึกษา						
ไม่ได้รับการศึกษา	43	39.8	45	41.7	88	81.5
ได้รับการศึกษา	15	13.9	5	4.6	20	18.5
ป. 4	5	4.7	1	0.9	6	5.6
ป. 5	1	0.9	-	-	1	0.9
ป. 6	8	7.4	4	3.7	12	11.1
ม. 3	1	0.9	-	-	1	0.9
รวม	58	53.7	50	46.3	108	100.0

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 2 การศึกษาและอายุ จำแนกตามเพศ (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	ชาย		หญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. ช่วงอายุที่ได้รับ การศึกษา (ปี)						
15 - 19	3	15	3	15	6	30
20 - 24	7	35	1	5	8	40
25 - 29	1	5	1	5	2	10
30 - 34	1	5	-	-	1	5
35 - 39	-	-	-	-	-	-
40 - 44	3	15	-	-	3	15
รวม	15	75	5	25	20	100

1.3 ด้านการประกอบอาชีพ เกือบทั้งหมดคือร้อยละ 94.4 ทำนาเป็นอาชีพหลัก
เกินครึ่งคือร้อยละ 53.7 ไม่มีอาชีพรอง มีการปลูกข้าวโพด ถั่วแดง ชিং และถั่ว เป็นอาชีพรอง
ร้อยละ 25.0 รองลงมาคือประดิษฐ์กระเป๋าส่งจำหน่ายแก่นักศึกษาร้อยละ 13.9
ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 อาชีพหลักและอาชีพรอง

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (n = 108)	ร้อยละ (100)
1. อาชีพหลัก		
เกษตรกรรม	102	94.4
ค้าขาย	5	4.6
รับจ้าง	1	0.9
2. อาชีพรอง		
เกษตรกรรม	27	25.0
หัตถกรรม	15	13.9
นำเที่ยว	3	2.8
เลี้ยงสัตว์	3	2.8
เกสเฮาส์	2	1.8
ไม่มีอาชีพรอง	58	53.7

1.4 ประสบการณ์เกี่ยวกับเดินและเฮโรอีน

เกี่ยวกับเดิน ส่วนใหญ่ไม่เคยเสฟถึงร้อยละ 97.2 เคยเสฟเพียง 3 คน หรือ ร้อยละ 2.8 ในจำนวนนี้ ใช้วีซีดูบ 2 คน จำนวนที่ดูบ 2 มวนต่อวัน ใช้เวลาดูบ 20 นาทีต่อมวน ดูบมานาน 3 ปี และ 5 ปี ใช้วีซีกิน 1 คน สาเหตุอันดับหนึ่งของการเสฟเดินคือ การมีเรื่องไม่สบายใจ รองลงมาคือ เพื่อบรรเทาความเจ็บป่วย เดินที่นำมาเสฟส่วนใหญ่ได้มาจากการซื้อ โดยซื้อจากผู้ให้นำมาจำหน่ายในหมู่บ้าน ซื้อจากร้านค้าในหมู่บ้าน และจากเพื่อน นอกจากนี้ได้เดินจากการปลูกเอง

เกี่ยวกับเฮโรอีน ไม่เคยเสพร้อยละ 98.1 เคยเสฟเพียง 2 คน หรือร้อยละ 1.9 ทั้งหมดใช้วิธีสูบ จำนวนที่สูบ 10 มวนต่อวัน และการสูบใช้เวลา 5 นาทีต่อมวน สาเหตุของการเสฟเฮโรอีนคือ ต้องการทดลอง เพื่อนชวน และเพื่อบรรเทาอาการป่วย ทั้งหมดได้เฮโรอีนมาจากการซื้อ จากผู้ที่นำมาจำหน่ายในหมู่บ้าน และซื้อจากร้านค้าในหมู่บ้าน เคยเข้ารับการบำบัดรักษา (ตัดเส้นหรือตัดเฮโรอีน) ที่ศูนย์บำบัดรักษาเสฟติดยาเสพติดภาคเหนือ ผู้ที่เคยรับการบำบัดรักษาแล้วปัจจุบันไม่กลับไปเสฟอีกเนื่องจากไม่มีเงินซื้อและมีบุตรมากทำให้ค่าใช้จ่ายมาก ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ประสบการณ์การเสฟเส้นและเฮโรอีน

ประสบการณ์	เส้น		เฮโรอีน	
	คน	ร้อยละ (100)	คน	ร้อยละ (100)
สาเหตุที่เสฟ	(n = 8)		(n = 3)	
มีเรื่องไม่สบายใจ	3	37.5	-	-
บรรเทาความเจ็บป่วย	2	25.0	1	33.4
ต้องการทดลอง	1	12.5	1	33.3
เพื่อนชวน	1	12.5	1	33.3
ทำตามผู้อื่นในครอบครัว	1	12.5	-	-

ตารางที่ 4 ประสิทธิภาพการเสกผืนและเฮโรอิน (ต่อ)

ประสิทธิภาพ	ผืน		เฮโรอิน	
	คน	ร้อยละ (100)	คน	ร้อยละ (100)
วิธีการได้ผืนและเฮโรอิน	(n = 5)		(n = 3)	
ซื้อจากผู้ที่มาจำหน่ายในหมู่บ้าน	2	40.0	2	66.7
ปลูกเอง	1	20.0	-	-
ซื้อจากร้านค้าในหมู่บ้าน	1	20.0	1	33.3
ซื้อจากเพื่อน	1	20.0	-	-
เคยเข้ารับการบำบัดรักษา	(n = 3)		(n = 2)	
เคย	2	66.7	2	100.0
ไม่เคย	1	33.3	-	-
การเสกในปัจจุบัน	(n = 3)		(n = 2)	
ไม่เสก	2	66.7	2	100.0
เสก	1	33.3	-	-

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

2. ข้อมูลเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

2.1 ลักษณะทั่วไปของสมาชิกในครอบครัว จำนวนประชากรหมู่บ้านห้วยน้ำดังมีทั้งหมด 646 คน เป็นเพศชายร้อยละ 49.5 เป็นเพศหญิงร้อยละ 50.5 จำนวนครอบครัวทั้งหมด 108 ครอบครัว เฉลี่ยจำนวนสมาชิก 6 คนต่อ 1 ครอบครัว ครอบครัวที่มีจำนวนสมาชิกมากที่สุดคือ 19 คน มี 1 ครอบครัว รองลงมา มีจำนวนสมาชิก 12 คน 3 ครอบครัว รายได้ของแต่ละครอบครัวต่อปีมีความแตกต่างกันมาก โดยมีรายได้สูงสุดถึง 60,000.00 บาทต่อปี ซึ่งมีเพียง 1 ครอบครัว รายได้ต่ำสุดเพียง 1,000.00 บาทต่อปี ที่มีรายได้ตั้งแต่ 10,000.00 บาทต่อปีขึ้นไป มีเพียง 6 ครอบครัว เฉลี่ยรายได้ครอบครัวละ 4632.9 บาทต่อปี เกือบทั้งหมดรายได้ไม่พอใช้ ร้อยละ 88.9 ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ลักษณะทั่วไปของครอบครัว

ลักษณะของครอบครัว	จำนวน (n = 108)	ร้อยละ (100)
1. จำนวนสมาชิกในครอบครัว (คน)		
1 - 3	12	11.1
4 - 6	59	54.6
7 - 9	29	26.9
10 - 12	7	6.5
13 - 15	-	-
16 - 18	-	-
19 - 21	1	0.9

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ตารางที่ 5 ลักษณะทั่วไปของครอบครัว (ต่อ)

ลักษณะของครอบครัว	จำนวน (n = 108)	ร้อยละ (100)
2. รายได้ของครอบครัวต่อปี (บาท)		
1001 - 2000	32	29.6
2001 - 3000	27	25.0
3001 - 4000	5	4.6
4001 - 5000	21	19.4
5001 - 6000	6	5.6
6001 - 7000	3	2.8
7001 - 8000	3	2.8
8001 - 9000	-	-
9001 - 10,000	-	-
10,001 - 20,000	3	2.8
20,001 - 30,000	2	1.9
30,001 - 40,000	-	-
40,001 - 50,000	-	-
50,001 - 60,000	1	0.9
ไม่ตอบ	5	4.6
3. ความเพียงพอของรายได้ของครอบครัว		
ไม่พอใช้	96	88.9
พอใช้	12	11.1

2.2. ประสพการณ์เกี่ยวกับการเสฟผืนและเฮโรอินของสมาชิกในครอบครัว

เกี่ยวกับผืน จากการศึกษาคั้งนี้พบว่า ในหมู่บ้านมีผู้เสฟผืนร้อยละ 4.6 ซึ่งผู้เสฟผืนทั้งหมดเป็นชาย ส่วนใหญ่ใช้วิธีสูบ รองลงมาใช้วิธีกิน ได้รับการบำบัดรักษาจากศูนย์บำบัดฯ ภาคเหนือเกือบทั้งหมด มีเพียง 1 ราย รักษาในหมู่บ้านจากหน่วยเคลื่อนที่ หลังการบำบัดรักษาแล้วไม่กลับไปเสฟอีกร้อยละ 86.7 โดยมีเหตุผลคือได้ไปรับการบำบัดรักษามาแล้วจึงไม่เสฟอีก มี 1 รายที่ให้เหตุผลไม่มีเงินซื้อ แต่ไม่ระบุเหตุผล 6 ราย

เกี่ยวกับเฮโรอิน ผู้เสฟทั้งหมด 14 ราย หรือร้อยละ 2.2 เป็นชาย 13 ราย หญิง 1 ราย ทั้งหมดใช้วิธีสูบ ส่วนสภาพที่เคยได้รับการบำบัดรักษาจากศูนย์บำบัดฯ ภาคเหนือ 12 ราย อีก 2 ราย รักษาในหมู่บ้านจากหน่วยเคลื่อนที่ หลังจากได้รับการบำบัดรักษาไม่กลับไปเสฟซ้ำอีก 10 ราย เหตุผลเพราะได้รับการบำบัดรักษามาแล้วจึงไม่เสฟอีก แต่ไม่ระบุเหตุผลมีถึง 8 ราย กลับไปเสฟซ้ำอีก 4 ราย โดยทั้งหมดไม่ระบุเหตุผล ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ประสพการณ์เกี่ยวกับการเสฟผืนและเฮโรอินของสมาชิกในครอบครัว

ประสพการณ์	ผืน		เฮโรอิน	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
จำนวนผู้เสฟในครอบครัว	(n=646)		(n=646)	
ไม่เสฟ	616	95.4	632	97.8
เสฟ	30	4.6	14	2.2
เพศของผู้เสฟ	(n = 30)		(n = 14)	
ชาย	30	100.0	13	92.9
หญิง	-	-	1	7.1

ตารางที่ 6 ประสพการณ์เกี่ยวกับการเสฟฟันและเฮโรอื่นของสมาชิกในครอบครัว (ต่อ)

ประสพการณ์	ฟัน		เฮโรอื่น	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
วิธีเสฟ	(n = 30)		(n = 14)	
ใช้วิธีสูบ	29	96.7	14	100.0
ใช้วิธีกิน	1	3.3	-	-
สถานที่เคยไปรับการบำบัดรักษา	(n = 30)		(n = 14)	
ศูนย์บำบัดฯ ภาคเหนือ	29	96.7	12	85.7
หน่วยเคลื่อนที่	1	3.3	2	14.3
การเสฟในปัจจุบัน	(n = 30)		(n = 14)	
ไม่เสฟ	26	86.7	10	71.4
- เพราะไปรักษามาแล้วจึงไม่เสฟอีก	19	73.1	2	20.0
- เพราะไม่มีเงินซื้อ	1	3.8	-	-
- ไม่ระบุเหตุผล	6	23.1	8	80.0
เสฟ	(n = 4)		(n = 4)	
- ใช้รักษาความเจ็บป่วย	1	25.0	-	-
- ไม่ระบุเหตุผล	3	75.0	4	100.0

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของเห็ดและเห็ดโรอิน และการป้องกันตนเอง ครอบครัวย และชุมชน จากการเสพเห็ดและเห็ดโรอิน

2.1 ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของเห็ดและเห็ดโรอิน และการป้องกันตนเองจากการเสพเห็ดและเห็ดโรอิน การทดสอบความรู้ คะแนนเต็ม 25 คะแนน พบว่าประชากรที่ศึกษามีคะแนนความรู้เฉลี่ยเท่ากับ 18.8 หรือร้อยละ 75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.28

จากการทดสอบความรู้ครั้งนี้ แล้วนำมาจัดเป็น 5 กลุ่ม พบว่าผู้ที่มีความรู้ดีมาก (ร้อยละ 80 ขึ้นไป) จำนวน 60 คน หรือร้อยละ 55.5 ความรู้ดี (ร้อยละ 70-79) จำนวน 15 คน หรือร้อยละ 13.9 ความรู้ปานกลาง (ร้อยละ 60-69) จำนวน 18 คน หรือร้อยละ 16.7 ความรู้น้อย (ร้อยละ 50-59) จำนวน 10 คน หรือร้อยละ 9.3 ความรู้น้อยมาก (ต่ำกว่าร้อยละ 50) จำนวน 5 คน ร้อยละ 4.6 ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ระดับความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของเห็ดและเห็ดโรอิน และการป้องกันการใช้เห็ดและเห็ดโรอิน

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้ดีมาก (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	60	55.5
ความรู้ดี (ร้อยละ 70-79)	15	13.9
ความรู้ปานกลาง (ร้อยละ 60-69)	18	16.7
ความรู้น้อย (ร้อยละ 50-59)	10	9.3
ความรู้น้อยมาก (ต่ำกว่าร้อยละ 50)	5	4.6
รวม	108	100.0

2.2 เมื่อได้วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละส่วน โดยกำหนดให้คะแนนเต็มแต่ละส่วนเท่ากับ 5 คะแนน พบว่าประชากรที่ศึกษามีความรู้พอสรุปได้ ดังนี้

2.2.1 ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของฝิ่น ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.8 หรือร้อยละ 76.8 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.05 ประชากรที่ศึกษามีความรู้ระดับดี

2.2.2 ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของเฮโรอีน ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.0 หรือร้อยละ 30.6 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.07 ประชากรที่ศึกษามีความรู้ระดับปานกลาง

2.2.3 ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองมิให้เสพยาและเฮโรอีน ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.9 หรือร้อยละ 79.8 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.14 ประชากรที่ศึกษามีความรู้ระดับดี

2.2.4 ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสมาชิกในครอบครัว มิให้เสพยาและเฮโรอีน ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.2 หรือร้อยละ 84.6 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.01 ประชากรที่ศึกษามีความรู้ระดับดีมาก

2.2.5 ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันชุมชนมิให้เสพยาและเฮโรอีน ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.7 หรือร้อยละ 74.6 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.89 ประชากรที่ศึกษามีความรู้ระดับดี ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 คะแนนทดสอบความรู้เกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันการติดยาและเฮโรอีน

รายละเอียดความรู้	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของฝิ่นและเฮโรอีน (10 ข้อ)	6.8	68.8	1.69
1. ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของฝิ่น (5 ข้อ)	3.8	76.8	1.05
2. ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของเฮโรอีน (5 ข้อ)	3.0	60.6	1.07

ตารางที่ 8 คะแนนทดสอบความรู้เกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันการติดเชื้อและเชื้อโรอื่น (ต่อ)

รายละเอียดความรู้	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการเสกผิวและเชื้อโรอื่น (15 ข้อ)	11.9	79.6	2.18
3. ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเอง (5 ข้อ)	3.9	79.8	1.14
4. ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันครอบครัว (5 ข้อ)	4.2	84.6	1.01
5. ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันชุมชน (5 ข้อ)	3.7	74.6	0.89

พบว่า

2.3 เมื่อได้วิเคราะห์จำนวน และร้อยละของประชากรศึกษาที่ตอบคำถามแต่ละข้อ

2.3.1 ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของผื่น จำนวนประชากรที่ศึกษาเฉลี่ยร้อยละ 77.0 ตอบคำถามได้ถูกต้อง ข้อที่ตอบผิดมากที่สุดคือ คนที่เคยเสกผื่นนาน ๆ เมื่อไม่ได้เสกทำให้ตายได้

2.3.2 ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของเชื้อโรอื่น จำนวนประชากรที่ศึกษาเฉลี่ยร้อยละ 60.9 ตอบคำถามได้ถูกต้อง ข้อที่ตอบผิดมากที่สุดคือ คนที่เสกเชื้อโรอื่นนาน ๆ เมื่อไม่ได้เสกทำให้นอนไม่หลับ ปวดหัว อาเจียน และการเสกผื่นติดง่ายกว่าการเสกเชื้อโรอื่น

2.3.3 ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองมิให้เสกผื่นและเชื้อโรอื่น จำนวนประชากรที่ศึกษาเฉลี่ยร้อยละ 79.8 ตอบคำถามได้ถูกต้อง ข้อที่ตอบผิดมากที่สุดคือ การเสกเชื้อโรอื่นจะช่วยเพิ่มความสนุกสนานเพลิดเพลินในหมู่เพื่อนฝูง เมื่อเกิดการเจ็บป่วยควรใช้ผื่นช่วยลดความไม่สบาย และเมื่อเกิดความไม่สบายใจ ควรปรึกษาผู้นำหมู่บ้าน

2.3.4 ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสมาชิกในครอบครัวมิให้เสกผื่นและเชื้อโรอื่น จำนวนประชากรที่ศึกษาเฉลี่ยร้อยละ 84.6 ตอบคำถามได้ถูกต้อง ข้อที่ตอบผิดมากที่สุดคือ หากสมาชิกในครอบครัวเสกเชื้อโรอื่นต้องไปแจ้งต่อผู้ใหญ่บ้าน และหากสมาชิกในครอบครัวเสกผื่นต้องไปแจ้งต่อผู้ใหญ่บ้าน

2.3.5 ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันชุมชนมิให้เสฟผื่นและเฮโรอิน จำนวนประชากรที่ศึกษาเฉลี่ยร้อยละ 74.6 ตอบคำถามได้ถูกต้อง ข้อที่ตอบผิดมากที่สุดคือ หากเพื่อนบ้านเสฟผื่นหรือเฮโรอินไม่ควรไปยุ่งเกี่ยว ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบความรู้เกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันตนเอง ครอบครัว และชุมชน จาก การติดยาและเฮโรอิน

ข้อทดสอบ	ตอบถูก		ตอบผิด	
	คน (n=108)	ร้อยละ	คน (n=108)	ร้อยละ
1. ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของฝิ่น				
ฝิ่น เมื่อเสฟไปนาน ๆ ทำให้สมองแจ่มใส	90	83.3	18	16.7
การเสฟฝิ่น ทำให้ร่างกายแข็งแรง	84	77.8	24	22.2
คนที่เคยเสฟฝิ่น เมื่อไม่ได้เสฟมีอาการ เบื่ออาหาร นอนไม่หลับ ปวดหัว อาเจียน น้ำตาไหล หวานนอน ท้องร่วง	84	77.8	24	22.2
คนที่เคยเสฟฝิ่นนาน ๆ เมื่อไม่ได้เสฟ มีอาการรุนแรงทำให้ตายได้	74	68.5	34	31.5
การเสฟฝิ่น ทำให้เป็นคนขี้เกียจ ไม่อยากทำงาน	84	77.8	24	22.2

ค่าเฉลี่ยจำนวนประชากรศึกษาที่ตอบถูก = 77.0

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบความรู้เกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันตนเอง ครอบคลุม และชุมชน จาก การตีพิมพ์และเฮโรอีน (ต่อ)

ข้อทดสอบ	ตอบถูก		ตอบผิด	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
	(n=108)		(n=108)	
2. ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของเฮโรอีน				
การเสพหินดีดง่ายกว่าการเสพเฮโรอีน	42	38.9	66	61.1
การเสพเฮโรอีน ทำให้ร่างกายแข็งแรง	87	80.6	21	19.4
สมองแจ่มใส				
คนที่เคยเสพเฮโรอีนนาน ๆ เมื่อไม่ได้เสพ	84	77.8	24	22.2
มีอาการน้ำตาไหล หวานนอน ท้องร่วง				
เบื่ออาหาร มีอาการรุนแรงทำให้ตายได้				
คนที่เคยเสพเฮโรอีนนาน ๆ เมื่อไม่ได้เสพ	34	31.5	74	68.5
ทำให้นอนไม่หลับ ปวดหัว อาเจียน				
การเสพเฮโรอีน ทำให้เป็นคนขยันชอบทำงาน	82	75.9	26	24.1
ค่าเฉลี่ยจำนวนประชากรศึกษาที่ตอบถูก	=		60.9	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © 615.1 Chiang Mai University
All rights reserved

เลขที่: _____
เลขทะเบียน 102364

สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบความรู้เกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันตนเอง ครอบครัวยุ และชุมชน จาก
การตีพิมพ์และเฮโรอื่น (ต่อ)

ข้อทดสอบ	ตอบถูก		ตอบผิด	
	คน (n=108)	ร้อยละ	คน (n=108)	ร้อยละ
3. ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองมิให้เสณผื่น หรือเฮโรอื่น				
การใช้เวลาว่าง ด้วยการปลูกต้นไม้หรือ ทำงานฝีมือ เป็นสิ่งที่ดี	101	93.5	7	6.5
เมื่อเกิดการเจ็บป่วย ควรใช้ผื่นช่วยลด ความไม่สบาย	82	75.9	26	24.1
การเสณผื่นเฮโรอื่นจะช่วยเพิ่มความสนุกสนาน เพลิดเพลินในหมู่เพื่อนฝูง	66	61.1	42	38.9
เมื่อเกิดความไม่สบายใจ ควรปรึกษาผู้นำ หมู่บ้าน	84	77.8	24	22.2
เมื่อเห็นผู้อื่น เสณผื่นหรือเฮโรอื่น ควรทดลอง เสณตาม	98	90.7	10	9.3

ค่าเฉลี่ยจำนวนประชากรศึกษาที่ตอบถูก = 79.8

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบความรู้เกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันตนเอง ครอบครัว และชุมชน จาก การติดตามและเฮโรอื่น (ต่อ)

ข้อทดสอบ	ตอบถูก		ตอบผิด	
	คน (n=108)	ร้อยละ	คน (n=108)	ร้อยละ
4. ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสมาชิกในครอบครัวมิให้เสพฝิ่นหรือเฮโรอื่น				
หากสมาชิกในครอบครัวเสพฝิ่น ต้องไปแจ้งต่อผู้ใหญ่บ้าน	80	74.1	28	25.9
หากสมาชิกในครอบครัวเสพเฮโรอื่น ต้องไปแจ้งต่อผู้ใหญ่บ้าน	78	72.2	30	27.8
เมื่อสมาชิกในครอบครัวเจ็บป่วย ควรใช้ฝิ่นหรือเฮโรอื่น รักษาโรค	100	92.6	8	7.4
การเสพฝิ่นในครอบครัว เป็นตัวอย่างที่ดีแก่สมาชิกในบ้าน	101	93.5	7	6.5
การเสพเฮโรอื่นในครอบครัว เป็นตัวอย่างที่ดีแก่สมาชิกในบ้าน	98	90.7	10	9.3

ค่าเฉลี่ยจำนวนประชากรศึกษาที่ตอบถูก = 84.6

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบความรู้เกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันตนเอง ครอบครัว และชุมชน จาก การติดเชื้อและเฮโรอีน (ต่อ)

ข้อทดสอบ	ตอบถูก		ตอบผิด	
	คน (n=108)	ร้อยละ	คน (n=108)	ร้อยละ
5. ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันชุมชนมิให้เสพยาหรือเฮโรอีน				
หากเพื่อนบ้านเสพยาหรือเฮโรอีน ไม่ควรไปยุ่งเกี่ยว	27	25.0	81	75.0
เมื่อมีคนมาเยี่ยมบ้าน ใช้น้ำหรือน้ำชา	100	92.6	8	7.4
มาต้อนรับแทนเดินได้				
ผู้ใหญ่บ้านควบคุม ไม่ให้มีการจำหน่ายแผ่นและเฮโรอีนในหมู่บ้าน	89	82.4	19	17.6
งานรื่นเริงประจำหมู่บ้าน นำแผ่นหรือเฮโรอีนมาเล่นเป็นสิ่งที่ดี	98	90.7	10	9.3
การเล่นแผ่นในงาน เช่น ไหว้ผีประจำหมู่บ้าน	89	82.4	19	17.6
ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรดี				

ค่าเฉลี่ยจำนวนประชากรศึกษาที่ตอบถูก = 74.6

ในการพิจารณาถึงลักษณะเฉพาะของประชากรจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของฝิ่นและเฮโรอีน และการป้องกันตนเองจากการเสพยาฝิ่นและเฮโรอีน พบว่า ลักษณะของประชากรศึกษาที่มีระดับความรู้ดีมาก คือ ได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป พบว่า เพศหญิงมีความรู้ดีกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีจำนวน 33 คน ร้อยละ 55.0 เพศชายมีจำนวน 27 คน ร้อยละ 45.0 ส่วนใหญ่อายุอยู่ในช่วง 25-29 ปี ทั้งหญิงและชาย ร้อยละ 36.3 และ 18.5 ตามลำดับ ไม่ได้รับการศึกษาเป็นกลุ่มที่มีมาก เป็นหญิงมากกว่าชาย คือร้อยละ 90.9 และ 74.1 ตามลำดับ รองลงมาจบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นภาคบังคับ จะเป็นชายมากกว่าหญิง คือร้อยละ 11.1 และ 6.1 ตามลำดับ ซึ่งเพศชายทั้งหมด 27 คน ไม่เสพยาฝิ่นและเฮโรอีน แต่เพศหญิงเสพยาฝิ่นเฮโรอีน 1 คน ดังแสดงในตารางที่ 10

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

ตารางที่ 10 ลักษณะของประชากรศึกษาที่มีระดับความรู้ดีมาก (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)

ลักษณะของประชากร	ชาย		หญิง	
	คน (n=27)	ร้อยละ (100)	คน (n=33)	ร้อยละ (100)
1. อายุ (ปี)				
15 - 19	3	11.1	2	6.1
20 - 24	3	11.1	3	9.1
25 - 29	5	18.5	12	36.3
30 - 34	-	-	6	18.1
35 - 39	4	14.8	2	6.1
40 - 44	3	11.1	2	6.1
45 - 49	4	14.8	4	12.1
50 - 54	3	11.1	-	-
55 - 59	-	-	-	-
60 - 64	1	3.7	-	-
65 - 69	-	-	2	6.1
70 ขึ้นไป	1	3.7	-	-

ตารางที่ 10 ลักษณะของประชากรศึกษาที่มีระดับความรู้ดีมาก (ร้อยละ 80 ขึ้นไป) (ต่อ)

ลักษณะของประชากร	ชาย		หญิง	
	คน (n=27)	ร้อยละ (100)	คน (n=33)	ร้อยละ (100)
2. ระดับการศึกษา				
ไม่ได้รับการศึกษา	20	74.1	30	90.9
ป. 4	2	7.4	1	3.0
ป. 5	1	3.7	-	-
ป. 6	3	11.1	2	6.1
ม. 3	1	3.7	-	-
3. ประสบการณ์เกี่ยวกับเห็บและเหไรอื่น				
ไม่เสพบ	27	100.0	32	97.0
เสพบเหไรอื่น	-	-	1	3.0

ลักษณะของประชากรศึกษาที่มีระดับความรู้ดีคือ ได้คะแนนร้อยละ 70-79 พบว่า เพศชายมีความรู้ดีกว่าเพศหญิง คือเป็นเพศชายจำนวน 8 คน เพศหญิงมีจำนวน 7 คน เพศชายส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 35-44 ปี ส่วนเพศหญิงมีอายุอยู่ในช่วง 20-24 ปี เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษาทั้งหญิงและชาย เพศหญิงไม่เล่นแผ่นและเฮโรอีน เพศชายมีการเล่นแผ่นและเฮโรอีน อย่างละ 1 คน ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ลักษณะของประชากรศึกษาที่มีระดับความรู้ดี (ร้อยละ 70 - 79)

ลักษณะของประชากร	ชาย		หญิง	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
	(n=8)	(100)	(n=7)	(100)
1. อายุ (ปี)				
20 - 24	1	12.5	2	28.5
25 - 29	-	-	-	-
30 - 34	-	-	1	14.3
35 - 39	3	37.5	1	14.3
40 - 44	3	37.5	1	14.3
45 - 49	-	-	1	14.3
50 - 54	-	-	1	14.3
55 - 59	1	12.5	-	-

ตารางที่ 11 ลักษณะของประชากรศึกษาที่มีระดับความรู้ดี (ร้อยละ 70 - 79) (ต่อ)

ลักษณะของประชากร	ชาย		หญิง	
	คน (n=8)	ร้อยละ (100)	คน (n=7)	ร้อยละ (100)
2. ระดับการศึกษา				
ไม่ได้รับการศึกษา	7	87.5	7	100.0
ป. 4	1	12.5	-	-
ป. 5	1	11.1	-	-
3. ประสบการณ์เกี่ยวกับดินและเฮโรอิน				
ไม่เสพ	6	75.0	7	100.0
เสพดิน	1	12.5	-	-
เสพเฮโรอิน	1	12.5	-	-

ลักษณะของประชากรที่ศึกษาที่มีระดับความรู้ปานกลางคือ ได้คะแนนร้อยละ 60-69 พบว่าเพศชายมีความรู้ดีกว่าเพศหญิง โดยเพศชายมีจำนวน 10 คน เพศหญิงมีจำนวน 8 คน เพศชายที่พบมากมีอายุอยู่ในช่วง 20-24 ปี มีจำนวน 4 คน เพศหญิงพบมากมีอายุ 50-54 ปี จำนวน 3 คน ในกลุ่มนี้ได้รับการศึกษาร้อยละ 44.4 ส่วนใหญ่เป็นเพศชายซึ่งจบในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพศหญิงทั้งหมด ไม่เสพดินและเฮโรอิน แต่เพศชายเสพดิน 1 คน ดังแสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ลักษณะของประชากรศึกษาที่มีระดับความรู้ปานกลาง (ร้อยละ 60 - 69)

ลักษณะของประชากร	ชาย		หญิง	
	คน (n=10)	ร้อยละ (100)	คน (n=8)	ร้อยละ (100)
1. อายุ (ปี)				
15 - 19	-	-	1	12.5
20 - 24	4	40.0	2	25.0
25 - 29	-	-	-	-
30 - 34	1	10.0	1	12.5
35 - 39	1	10.0	-	-
40 - 44	2	20.0	-	-
45 - 49	1	10.0	-	-
50 - 54	1	10.0	3	37.5
55 - 59	-	-	-	-
60 - 64	-	-	1	12.5
2. ระดับการศึกษา				
ไม่ได้รับการศึกษา	4	40.0	6	75.0
ป. 4	1	10.0	-	-
ป. 6	5	50.0	2	25.0

ตารางที่ 12 ลักษณะของประชากรศึกษาที่มีระดับความรู้ปานกลาง (ร้อยละ 60 - 69) (ต่อ)

ลักษณะของประชากร	ชาย		หญิง	
	คน (n=10)	ร้อยละ (100)	คน (n=8)	ร้อยละ (100)
3. ประสบการณ์เกี่ยวกับดินและเฮโรอื่น				
ไม่เล่น	9	90.0	-	-
เล่นดิน	1	10.0	-	-
เล่นเฮโรอื่น	-	-	-	-

ลักษณะของประชากรที่ศึกษาที่มีระดับความรู้น้อย คือ ได้คะแนนร้อยละ 50-59 พบว่าเพศชายมีความรู้ดีกว่าเพศหญิง โดยเพศชายมีจำนวน 8 คน เพศหญิงมีจำนวน 2 คน เพศชายส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 45-49 ปี และ 70 ปีขึ้นไป ทุกคนไม่ได้รับการศึกษาเลย เพศหญิงไม่เล่นดินและเฮโรอื่น แต่เพศชายเล่นดิน 1 คน ดังแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ลักษณะของประชากรศึกษาที่มีระดับความรู้น้อย (ร้อยละ 50-59)

ลักษณะของประชากร	ชาย		หญิง	
	คน (n=8)	ร้อยละ (100)	คน (n=2)	ร้อยละ (100)
1. อายุ (ปี)				
20 - 24	-	-	1	50.0
25 - 29	1	12.5	-	-
30 - 34	1	12.5	-	-
35 - 39	-	-	-	-
40 - 44	1	12.5	-	-
45 - 49	2	25.0	-	-
50 - 54	1	12.5	-	-
55 - 59	-	-	-	-
60 - 64	-	-	-	-
65 - 69	-	-	-	-
70 ขึ้นไป	2	25.0	1	50.0
2. ระดับการศึกษา				
ไม่ได้รับการศึกษา	8	100.0	2	100.0
3. ประสบการณ์เกี่ยวกับดินและเฮโรอิน				
ไม่เสวน	7	87.5	-	-
เสวน	1	12.5	-	-

ลักษณะของประชากรศึกษาที่มีระดับความรู้้น้อยมาก คือ ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 เป็นเพศชายทั้งหมด จำนวน 5 คน ส่วนใหญ่อายุอยู่ในช่วง 40-44 ปี มีเพศชายได้รับการศึกษาระดับประถม 4 เพียงคนเดียว ที่เหลือไม่ได้รับการศึกษา ทั้งหมดไม่เสพนิ่มและเฮีโรอิน ดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ลักษณะของประชากรศึกษาที่มีระดับความรู้้น้อยมาก (ต่ำกว่าร้อยละ 50)

ลักษณะของประชากร	ชาย		หญิง	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
	(n=5)	(100)	(n=0)	(100)
1. อายุ (ปี)				
25 - 29	1	20.0	-	-
30 - 34	-	-	-	-
35 - 39	-	-	-	-
40 - 44	3	60.0	-	-
45 - 49	1	20.0	-	-
2. ระดับการศึกษา				
ไม่ได้รับการศึกษา	4	80.0	-	-
ป. 4	1	20.0	-	-
3. ประสบการณ์เกี่ยวกับนิ่มและเฮีโรอิน				
ไม่เสพนิ่ม	5	100.0	-	-

ส่วนที่ 3 วิธีการปฏิบัติเพื่อป้องกันตนเอง ครอบครัวยุ และชุมชน จากการติดเชื้อ และ
 เสีโรอื่น พบว่า

3.1 วิธีปฏิบัติเพื่อป้องกันตนเองและครอบครัวยุจากการติดเชื้อและเสีโรอื่น มีการ
 ปฏิบัติถูกต้อง เฉลี่ยร้อยละ 88.0 ปฏิบัติไม่ถูกต้อง เฉลี่ยร้อยละ 12.0

วิธีการปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
3.1.1 หลีกเลี้ยงหรือ ไม่คบเพื่อนที่เสผ ผัน	96.5	3.5
3.1.2 หลีกเลี้ยงหรือ ไม่คบเพื่อนที่เสผ เสีโรอื่น	96.5	3.5
3.1.3 เมื่อตนเองหรือสมาชิกในครอบครัวยุเจ็บป่วย ไม่ใช้ผันเป็นยารักษาโรค	99.1	0.9
3.1.4 เมื่อไม่สบายใจ ไม่เสผผัน	98.1	1.9
3.1.5 ป้องกันการเจ็บป่วยโดยรับประทานอาหาร ที่มีประโยชน์, รักษาความสะอาด	82.4	17.6
3.1.6 เมื่อว่างจากการประกอบอาชีพ ทำงานอดิเรก	82.4	17.6
3.1.7 เมื่อสมาชิกในครอบครัวยุติดยาเสผผัน นำตัวส่ง ไปรักษา	97.7	2.3
3.1.8 เมื่อสมาชิกในครอบครัวยุติดยาเสผผัน ไปแจ้ง ผู้ใหญ่บ้าน	97.7	2.3
3.1.9 ปลุกพืชเศรษฐกิจชนิดอื่นแทนผัน ทำรายได้ ให้พอเลี้ยงครอบครัวยุ	100.0	-
3.1.10 ประกอบอาชีพอื่นแทนการปลูกผันจำหน่าย ทำรายได้ให้พอเลี้ยงครอบครัวยุ (n = 32)	29.6	70.4
ค่าเฉลี่ย	88.0	12.0

ดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 วิธีการปฏิบัติเพื่อป้องกันตนเองและสมาชิกในครอบครัวจากการเสกผื่นหรือเฮโรอีน

วิธีการปฏิบัติ	จำนวน (108)	ร้อยละ (100)
1. เมื่อเพื่อนมาชวนไปเสกผื่น		
หลีกเลี่ยง	83	72.2
ไม่คบเพื่อนที่เสกผื่น	27	23.4
ทำตามเพื่อน	4	3.5
ทำเฉย	1	0.9
2. เมื่อเพื่อนมาชวนไปเสกเฮโรอีน		
หลีกเลี่ยง	82	72.6
ไม่คบเพื่อนที่เสกเฮโรอีน	26	23.0
ทำตามเพื่อน	4	3.5
ทำเฉย	1	0.9
3. วิธีรักษาเมื่อตนเองหรือสมาชิกในครอบครัวเจ็บป่วย		
รักษาที่ สถานบริการสาธารณสุขชุมชน	92	77.3
ซื้อยารักษาตนเอง	11	9.2
รักษาที่ โรงพยาบาลอำเภอแม่แตง	9	7.6
รักษาที่ โรงพยาบาลจังหวัด	4	3.4
รักษาที่ ศูนย์มาลาเรียเขต 2 เชียงใหม่	2	1.7
กินผื่น	1	0.8

ตารางที่ 15 วิธีการปฏิบัติเพื่อป้องกันตนเองและสมาชิกในครอบครัวจากการเสฟผื่นหรือเฮโรอื่น
(ต่อ)

วิธีการปฏิบัติ	จำนวน (108)	ร้อยละ (100)
4. เมื่อไม่สบายใจ		
ปรึกษาคนอื่น ๆ ในครอบครัว	96	88.1
เก็บไว้คนเดียว	6	5.6
เสฟผื่น	2	1.8
ไม่หาหมอ	2	1.8
ทำเฉย	2	1.8
สูบบุหรี่	1	0.9
5. วิธีป้องกันตนเองและสมาชิกในครอบครัวมิให้เกิด		
ความเจ็บป่วยได้ง่าย		
รับประทานอาหารที่มีประโยชน์	72	66.7
ขอยาที่ สถานบริการสาธารณสุขชุมชน	12	11.1
รักษาความสะอาด	5	4.6
ไม่ทำอะไร	4	3.7
ไม่ทราบ	15	13.9

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ตารางที่ 15 วิธีการปฏิบัติ เพื่อป้องกันตนเองและสมาชิกในครอบครัวจากการเสพยาหรือเฮโรอีน
(ต่อ)

วิธีการปฏิบัติ	จำนวน (108)	ร้อยละ (100)
6. เมื่อว่างจากการประกอบอาชีพ		
ปลูกต้นไม้	64	59.3
ทำงานหัตถกรรม	16	14.8
เล่นกีฬา	9	8.3
อยู่เฉย ๆ	19	17.6
7. เมื่อสมาชิกในครอบครัวติดเฝิ่นหรือเฮโรอีน (n = 44)		
ไปแจ้งผู้ใหญ่บ้าน	43	97.7
เฉย ๆ	1	2.3
8. เมื่อสมาชิกในครอบครัวติดเฝิ่นหรือเฮโรอีน (n = 44)		
นำตัวส่งไปบำบัดรักษา	43	97.7
เฉย ๆ	1	2.3

ตารางที่ 15 วิธีการปฏิบัติเพื่อป้องกันตนเองและสมาชิกในครอบครัวจากการเสด็จหรือเหยื่ออื่น
(ต่อ)

วิธีการปฏิบัติ	จำนวน (108)	ร้อยละ (100)
9. ชนิดของพืชที่ปลูกแล้วทำรายได้ให้มากพอสำหรับเลี้ยงครอบครัว		
ขิง	46	32.9
ท้อ	36	25.7
ถั่วแดง	21	15.0
ข้าว	13	9.3
ข้าวเหนียว	10	7.1
ชา	9	6.4
กาแฟ	5	3.6
10. นอกจากการปลูกพืช อาชีพที่ทำรายได้ให้มากพอสำหรับเลี้ยงครอบครัว		
งานเย็บผ้า	18	56.3
นำเที่ยว	9	28.1
รับจ้าง	3	9.4
เกสเฮาส์	2	6.2

3.2 วิธีการปฏิบัติเพื่อป้องกันชุมชนจากการติดเชื้อและเฮโรอีน มีการปฏิบัติถูกร้อยละ 72.1 แต่ปฏิบัติไม่ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 27.9

วิธีการปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
3.2.1 เมื่อเห็นเพื่อนบ้านเสพยาฉีดก่อก่อนให้เลิกเสพยา	31.8	68.2
3.2.2 เมื่อเห็นเพื่อนบ้านเสพยาเฮโรอีน ตักเตือนให้เลิกเสพยา	29.6	70.4
3.2.3 การใช้น้ำและน้ำชาในการต้อนรับผู้มาเยือน	100.0	-
3.2.4 ไม่ให้เงินในงานประเพณีของหมู่บ้าน	100.0	-
3.2.5 ไม่ประกอบอาชีพด้วยการปลูกฝิ่น	99.1	0.9
ค่าเฉลี่ย	72.1	27.9

ดังแสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 วิธีการปฏิบัติเพื่อป้องกันชุมชนจากการเสพยาหรือเฮโรอีน

วิธีการปฏิบัติ	จำนวน (n=108)	ร้อยละ (100)
1. เมื่อเห็นเพื่อนบ้านเสพยา		
หลีกเลี่ยง	67	62.6
ตักเตือนให้เลิกเสพยา	34	31.8
ทำตาม	3	2.8
ทำเฉย	3	2.8

ตารางที่ 16 วิธีการปฏิบัติเพื่อป้องกันชุมชนจากการเสกดินหรือเฮโรอิน (ต่อ)

วิธีการปฏิบัติ	จำนวน (n=108)	ร้อยละ (100)
2. เมื่อเห็นเพื่อนบ้านเสกเฮโรอิน		
หลีกเลี่ยง	71	65.7
ตักเตือนให้เลิกเสก	32	29.6
ทำตาม	2	1.9
ทำเฉย	3	2.8
3. ใช้อะไรต้อนรับผู้มาเยี่ยมเยือน		
น้ำ	62	46.6
น้ำชา	58	43.6
เครื่องดื่ม	10	7.5
สุรา	2	1.5
บุหรี่	1	0.8
4. ใช้อะไรในงานเลี้ยงในงานประเพณีของหมู่บ้าน		
อาหาร	100	43.7
สุรา	78	34.1
น้ำชา	47	20.5
บุหรี่	4	1.7

ตารางที่ 16 วิธีการปฏิบัติเพื่อป้องกันชุมชนจากการเสฟผื่นหรือเฮโรอิน (ต่อ)

วิธีการปฏิบัติ	จำนวน (n=108)	ร้อยละ (100)
5. มีการปลุกผื่นหรือไม่		
ไม่ปลุก	107	99.1
ปลุก	1	0.9

ในด้านการปฏิบัติของผู้ใหญ่บ้าน มีการปฏิบัติเพื่อควบคุมการเสฟผื่นเสฟติดของชาวบ้านเฉลี่ยร้อยละ 32.4 แต่ไม่มีการปฏิบัติเพื่อควบคุมการเสฟผื่นเสฟติดของชาวบ้าน เฉลี่ยร้อยละ 67.6

วิธีการปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
1. ผู้ใหญ่บ้านตักเตือนชาวบ้านที่เสฟผื่น	50.4	49.6
2. ผู้ใหญ่บ้านตักเตือนชาวบ้านที่เสฟเฮโรอิน	51.5	48.5
3. ผู้ใหญ่บ้านนำตัวผู้เสฟผื่นไปบำบัดรักษา	44.3	55.7
4. ผู้ใหญ่บ้านนำตัวผู้เสฟเฮโรอินไปบำบัดรักษา	43.2	56.8
5. ผู้ใหญ่บ้านจับกุมผู้เสฟผื่น	2.3	97.7
6. ผู้ใหญ่บ้านจับกุมผู้เสฟเฮโรอิน	1.5	98.5
7. ผู้ใหญ่บ้านตักเตือนชาวบ้านให้เลิกปลุกผื่น	58.3	41.7
8. ผู้ใหญ่บ้านหาพืชชนิดอื่นมาให้ปลุกทดแทนผื่น	40.1	59.9
9. ผู้ใหญ่บ้านจับกุมชาวบ้านที่ปลุกผื่น	0.8	99.2
10. ผู้ใหญ่บ้านตักเตือนชาวบ้านให้เลิกขายผื่น	69.4	30.6

วิธีการปฏิบัติของผู้ใหญ่บ้าน (ต่อ)

<u>วิธีการปฏิบัติ</u>	<u>ปฏิบัติ</u>	<u>ไม่ปฏิบัติ</u>
11. ผู้ใหญ่บ้านตักเตือนชาวบ้านให้เลิกขายเฮโรอีน	72.2	27.8
12. ผู้ใหญ่บ้านหาอาชีพอื่นให้ทำแทนการขายฝิ่น	26.8	73.2
13. ผู้ใหญ่บ้านหาอาชีพอื่นให้ทำแทนการขายเฮโรอีน	25.0	75.0
14. ผู้ใหญ่บ้านให้ผู้นำฝิ่นมาขายออกไปจากหมู่บ้าน	20.3	79.7
15. ผู้ใหญ่บ้านให้ผู้นำเฮโรอีนมาขายออกไปจากหมู่บ้าน	20.4	79.6
16. ผู้ใหญ่บ้านจับกุมผู้นำฝิ่นจากที่อื่นมาขายในหมู่บ้าน ส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ	13.0	87.0
17. ผู้ใหญ่บ้านจับกุมผู้นำเฮโรอีนจากที่อื่นมาขาย ในหมู่บ้านส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ	11.1	88.9
ค่าเฉลี่ย	32.4	67.6

ดังแสดงในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 วิธีปฏิบัติของผู้ใหญ่บ้านในการควบคุมการเสฟผืนและเฮีโรอื่นของชาวบ้าน

การปฏิบัติ	จำนวนผู้ให้คำตอบ (108)	ร้อยละ (100)
1. วิธีปฏิบัติของผู้ใหญ่บ้านเมื่อชาวบ้านเสฟผืน		
ตักเตือนให้เลิกเสฟ	66	50.4
นำตัวส่งไปตัดผืน	58	44.3
จับกุม	3	2.3
เฉย ๆ	2	1.5
ไม่ทราบ	2	1.5
2. วิธีปฏิบัติของผู้ใหญ่บ้านเมื่อชาวบ้านเสฟเฮีโรอื่น		
ตักเตือนให้เลิกเสฟ	68	51.5
นำตัวส่งไปตัดเฮีโรอื่น	57	43.2
จับกุม	2	1.5
เฉย ๆ	2	1.5
ไม่ทราบ	3	2.3
3. วิธีปฏิบัติของผู้ใหญ่บ้านเมื่อชาวบ้านปลุกผืน		
ตักเตือนให้เลิกปลุก	74	58.3
หาพี่ชนิตอื่นมาให้ปลุกทดแทน	51	40.1
จับกุม	1	0.8
เฉย ๆ	1	0.8

ตารางที่ 17 วิธีการปฏิบัติของผู้ใหญ่บ้านในการควบคุมการเสฟฝนและเฮโรอื่นของชาวบ้าน (ต่อ)

การปฏิบัติ	จำนวนผู้ให้คำตอบ (108)	ร้อยละ (100)
4. วิธีการปฏิบัติของผู้ใหญ่บ้านเมื่อชาวบ้านนำฝนมาขาย		
ตักเตือนให้เลิกขายฝน	75	69.4
หาอาชีพอื่นให้ทำแทน	29	26.8
ไม่ตอบ	4	3.8
5. วิธีการปฏิบัติของผู้ใหญ่บ้านเมื่อชาวบ้านนำเฮโรอื่นมาขาย		
ตักเตือนให้เลิกขาย	78	72.2
หาอาชีพอื่นให้ทำแทน	27	25.0
ไม่ตอบ	3	2.8
6. มีผู้นำฝนจากที่อื่นมาขายในหมู่บ้าน		
ไม่มี	64	59.2
มี	19	17.6
ไม่ตอบ	25	23.2
7. วิธีการปฏิบัติของผู้ใหญ่บ้านเมื่อมีผู้นำฝนจากที่อื่นมาขายในหมู่บ้าน		
ให้ออกไปจากหมู่บ้าน	22	20.3
จับกุมตัวส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ	14	13.0
ไม่ตอบ	72	66.7

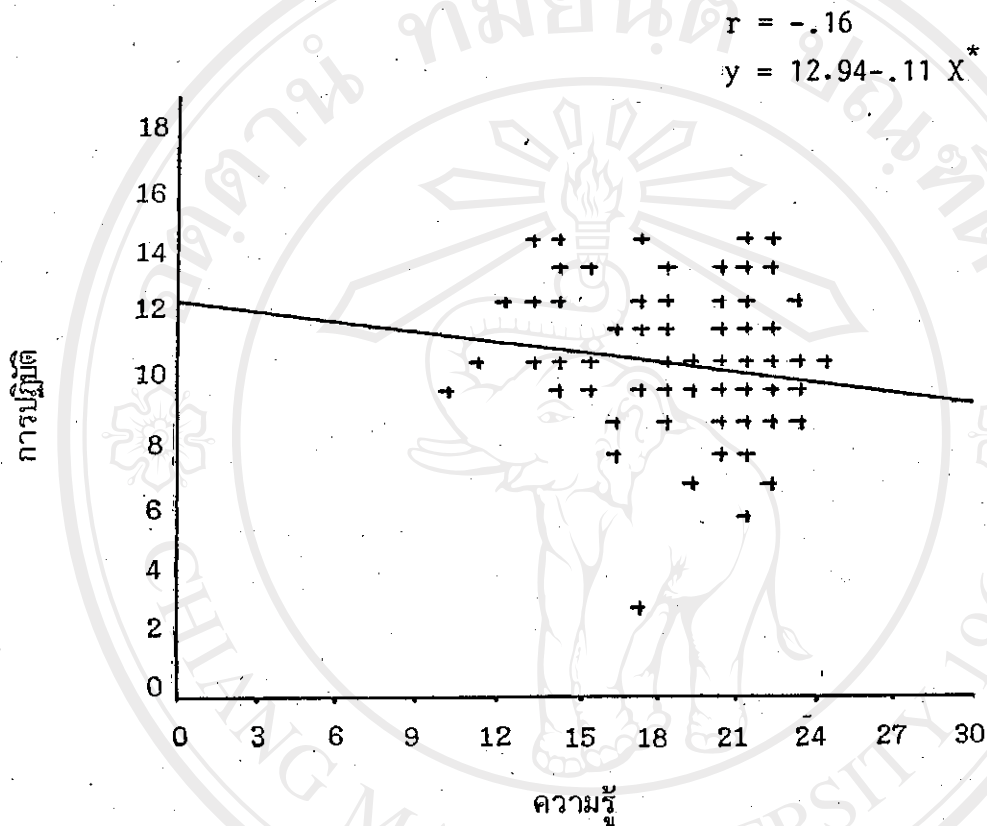
ตารางที่ 17 วิธีปฏิบัติของผู้ใหญ่บ้านในการควบคุมการเสฟผืนและเฮโรอื่นของชาวบ้าน (ต่อ)

การปฏิบัติ	จำนวนผู้ให้คำตอบ (108)	ร้อยละ (100)
8. มีผู้นำเฮโรอื่นจากที่อื่นมาขายในหมู่บ้าน		
ไม่มี	85	78.7
มี	20	18.5
ไม่ตอบ	3	2.8
9. วิธีปฏิบัติของผู้ใหญ่บ้านเมื่อมีผู้นำเฮโรอื่นจากที่อื่นมาขายในหมู่บ้าน		
ให้ออกไปจากหมู่บ้าน	22	20.4
จับกุมตัวส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ	12	11.1
ไม่ตอบ	74	68.5

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันการเสฟผืนและเฮโรอื่นกับการปฏิบัติเพื่อป้องกันตนเอง ครอบครัว และชุมชนจากการเสฟผืนและเฮโรอื่น พบว่า ความรู้กับการปฏิบัติ ไม่มีความสัมพันธ์กัน ($r = -.16$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) แสดงว่า ประชากรศึกษาที่มีความรู้ในระดับต่างกันจะมีการปฏิบัติไม่ต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์โดยการหาค่า Coefficient of Determination (r^2) พบว่ามีค่า 0.026 นั้นแสดงว่า ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันการเสฟผืนและเฮโรอื่น และการปฏิบัติเพื่อป้องกันตนเอง ครอบครัว และชุมชน จากการเสฟผืนและเฮโรอื่น ไม่มีความสัมพันธ์กัน และการเปลี่ยนแปลงของการปฏิบัติสามารถอธิบายได้ด้วยความรู้เพียงร้อยละ 2.6 ซึ่งไม่ได้เป็นไปตาม

สมมติฐานที่กำหนดไว้ กล่าวคือ ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันการเสกผีและเฮโรอีนของชาวบ้านระดับไหนก็ตาม ไม่มีผลต่อวิธีการปฏิบัติเพื่อป้องกันตนเอง ครอบครัว และชุมชน จากการเสกผีและเฮโรอีน ดังแสดงในแผนภาพที่ 2

แผนภาพ 2 แผนภาพการกระจายแสดงลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับพิษภัย และการป้องกันการเสกผีและเฮโรอีน กับการปฏิบัติเพื่อป้องกันตนเอง ครอบครัว และชุมชน จากการเสกผีและเฮโรอีน ของชาวบ้านห้วยน้ำดัง 108 คน

* สมการถดถอยแบบเส้นตรง (Simple linear regression)

$$y = a + bx$$

กำหนดให้ y = คะแนนปฏิบัติเพื่อป้องกันตนเอง ครอบครัว และชุมชนจากการเสกผีและเฮโรอีน

x = คะแนนความรู้เกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันการเสกผีและเฮโรอีน